

[John Vinther]

vores opfattelse, at vi under udvalgsbehandlingen bør søge at få klarlagt, nøjagtig hvilke forhold der skal kunne bevirke en sådan dispensation. Jeg tror i grunden ikke, at det vil udløse nogen uenighed med forslagsstillerne.

Endelig skal jeg sige, at Det Konservative Folkeparti – ud fra nøjagtig de samme betragtninger, som jeg allerede har nævnt – kan støtte den anden del af beslutningsforslaget, som går ud på, at alle udgifter i forbindelse med forsyning af varme og varmt vand skal fremgå af varmeregnskabet.

Vi vil således gå positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Bodil Thrane (V):

Uanset boligministerens bemærkninger og forbehold over for det første punkt i beslutningsforslaget vil jeg meget gerne sige, at Fremskridtspartiets beslutningsforslag er helt i overensstemmelse med de ønsker, vi i Venstre har om at tage alle udgifter, der ikke vedrører den egentlige husleje, ud af støttebegrebet. Derfor kan vi støtte alle bemærkningerne til beslutningsforslaget, og jeg er af den opfattelse, at vi efter udvalgsbehandlingen kan støtte beslutningsforslaget fuldt og helt, idet vi mener at kunne få besvaret de spørgsmål, vi måtte have, under udvalgsarbejdet.

Det er helt rigtigt, som Fremskridtspartiet skriver i bemærkningerne, at intentionerne om at ændre boligstøtten til alene at dække den reelle husleje og ikke alt muligt andet er aftalestof og også Venstres politik, hvorfor vi meget gerne ser disse tiltag, for at aftalen kan opfyldes.

De efterfølgende bemærkninger om undtagelsestilfælde, hvor det bliver for dyrt og besværligt at etablere sådanne målere, kan vi også tilslutte os, ligesom bemærkningerne om betalinger og investeringer, der ikke medfører huslejestigninger, er gode ting set med vores øjne.

Vi ønsker nogle rimelige tidsrammer for gennemførelse af forslaget, og skulle det kunne falde sammen med målerudvalgets færdiggjorte arbejde, så vil det ikke genere os, men vi vil meget gerne anbefale beslutningsforslaget.

Riishøj (SF):

SF's ordfører, hr. Pelle Voigt, kan ikke være til stede i dag. Jeg skal på SF's vegne give til-

slutning til Fremskridtspartiets forslag. Vi mener, det skal have en seriøs behandling i Boligudvalget.

Naturligvis er der praktiske problemer forbundet med gennemførelsen af forslaget, men det drejer sig om at få overvundet i hvert fald de bureaukratiske og usaglige indvendinger mod gennemførelsen af forslaget.

Forslaget er energipolitisk fornuftigt, og det er jo det afgørende for os. Muligvis har forslagsstillerne en lidt anden motivation, nemlig at forbrugerne ikke skal betale mere end nødvendigt; det kan vi også tilslutte os, for det bør være sådan, at man i videst mulig udstrækning betaler individuelt, hvilket har den fordel, at man får en ressourcebesparelse og en motivation til at spare på ressourcer, der er forurende og ødelæggende for miljøet.

Forslaget åbner for et nyt huslejebegreb, som er nødvendigt, og som jo åbenbart – sådan forstår jeg boligministeren – delvis findes i den nuværende lovgivning, men det skal selvfølgelig systematiseres. Det er også vigtigt i forbindelse med den endelige udformning af forslagene, at der ikke bliver tale om social slagside. Der kan naturligvis også være problemer med uegnede ejendomme, men dér er der åbnet for en dispensationsmulighed, hvis det er umuligt at installere de individuelle målere.

Med de bemærkninger vil vi gå meget positivt ind i udvalgsarbejdet.

Jørgen Estrup (RV):

Det Radikale Venstre støtter bestræbelser, som kan synliggøre såvel de egentlige omkostninger som ressourceforbruget i forbindelse med ting, som belaster miljøet, og det er jo nogle bestræbelser, som forfølges på en række leder for tiden.

Set på den baggrund er der selvfølgelig fornuftige ting i dette beslutningsforslag. Det gælder såvel forsøget på at indføre individuel måleropstilling, så den enkelte kan se, hvor stort forbruget er, som en sådan indretning af afregningen, at den enkeltes adfærd påvirkes.

Man kan spørge sig selv, hvilken indflydelse det har på adfærden i det øjeblik, hvor man går over til også at flytte faste udgifter over til den enkelte. Dér er et problem, for det ligger jo i sagens natur, at man ikke kan spare sig ud af faste udgifter. Tværtimod ser man jo nogle gange den situation, at hvis man sparer for me-